

РЕШЕНИЕ

№ 4695

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1360** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Кооперация „Камчия 2017“, ЕИК[ЕИК], чрез И. Т. Г., срещу Решение № Ж – 1117/22.12.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, във вр. с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ и чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-199/04.10.2023г., подадена от Кооперация „Камчия 2017“ срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В жалбата се излагат доводи, че решението на КЕВР е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите му. Твърди се, че административният орган е възприел напълно и безкритично само твърденията на лицензианта. Изтъква се, че към договора за присъединяване, обсъждан от КЕВР, не е приложено съгласие от останалите съсобственици на поземления имот с новото и допълнително електрозахранване на сгради на лицето А. Г.. От друга страна липсвало съгласуване и на проекта. Твърди се, че при постановяване на решението КЕВР не е съобщила, че с изграждането на нови присъединителни съоръжения, в допълнение на съществуващите се създават две нови разпределителни мрежи, върху които лицензиантът няма права. Моли се съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. С., поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Претендира разноси съгласно представен списък. В представените писмени бележки се релевират идентични доводи за отмяна на атакуваното решение или прогласяване на неговата нищожност.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. П., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноси. Отпрвя възражение за прекомерност на претендираните от ответната страна разноси. Подробни съображения за неоснователността на жалбата излага в представени писмени бележки.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Заинтересованата страна А. Г. не е съгласен с жалбата. Заявява, че кооперацията иска да събира такси от членовете си и собствениците на имота.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 78-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод жалба с вх. № Е-13-273-199/04.10.2023г., подадена от Кооперация „Камчия 2017“ срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която се оспорва отказ на ЕРП да разпoredи преустановяване на процедура по присъединяване към електроразпределителната мрежа на обекти в ПИ с идентификатор 04426.100.201, находящ се в к.к. Камчия, [населено място].

По повод така подадената жалба е постъпило становище от ЕРП – Север с № Е-13-273-199/04.10.2023г., в което е посочено, че по предходно искане с № 6541164/27.06.2023г. от жалбоподателя е извършена проверка, при която е установено, че за посочения по-горе имот има сключен Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с трето лице, като към настоящият момент сключеният договор за присъединяване е на етап проектиране. В тази връзка е пояснено, че условията за присъединяване на обекта са определени в сключения между страните договор, съобразно разпоредбите на Закона за устройство на територията и изискванията на Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Изготвен е Доклад вх. № Е-ДК-1532/15.12.2023г. от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ до председателя на КЕВР, в който е посочено, че между ЕРП Север и лицето А. Г. е сключен Договор за присъединяване с изх. № ПУПРОК-7655-ДПРОК-4151/18.10.2022г. за обект сграда, с идентификатор 04426.100.201.39, находящ се в к.к. Камчия, [населено място]. След извършена проверка е констатирано, че Кооперация „Камчия 2017“ не е страна по този договор за присъединяване, като процедурата по отношение на същия може да бъде преустановена след подаване на искане от страна по него. Изложено е още, че ЕРП Север е уведомило КЕВР, че описаните в жалбата и в приложения към него отговор на [община], с писмо изх. № Ж-26(3) от 28.08.2023г. строително – монтажни дейности, включващи изкопни дейности и полагане на кабел за електрозахранване в ПИ с идентификатор 04426.100.201 в к.к. Камчия са извършени от трета страна, като посоченият кабел не е собственост на ЕРП Север и не е част от мрежи ниско напрежение на енергийното дружество.

Въз основа на констатациите в доклада с Решение № Ж – 1117/22.12.2023г. на

Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-199/04.10.2023г., подадена от Кооперация „Камчия 2017“ срещу „Електроразпределение Север“ АД, е прекратено на основание чл. 22, ал. 1 във вр. с чл. 13, ал. 8 от ЗЕ и чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК.

По делото е приложена и приета административната преписка. Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения 14-дневен срок, поради което същата е допустима за разглеждане.

Съгласно чл. 22, ал.1 Закона за енергетика, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на споровете се уреждат в Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). При проверка на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, като КЕВР съдейства за доброволно уреждане на спора. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 1, ал. 1, т. 8 и чл. 147, ал. 2 от Наредбата КЕВР е длъжна да се произнесе с изричен акт по възникнали спорове, които не са уредени доброволно. Съгласно чл. 146 и 147 от НЛДЕ, Комисията взема решение в срок от два месеца от подаване на жалбата, който срок подлежи на удължаване. Решенията на КЕВР подлежат на съдебен контрол по реда на АПК- чл. 13, ал. 9 ЗЕ.

В случая решението издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.22, ал.1, т.1 и т.2 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013г. Същото е постановено в предвидената форма, поради което оспорваният акт формално не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че е налице мълчалив отказ от страна на КЕВР да се произнесе по жалбата. Това е така, тъй като мълчаливият отказ се формира тогава, когато към административен орган е отправено искане за издаване на индивидуален административен акт и той не се произнесе в законоустановения срок. В разглеждания случай няма формиран мълчалив отказ. Подадена е жалба по чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от НЛДЕ, за разглеждането на която е предвидено производство, в което на КЕВР е определено правомощие да разреши възникналия спор, което е сторено. В случая КЕВР е упражнила своите правомощия, като с Решение № Ж – 1117/22.12.2023г. е разгледала жалбата и образуваното във връзка с нея производство е прекратено, поради липса на правен интерес от жалбата в кооперацията. Следователно, съгласно чл. 22, ал.1, т.1 и чл. 147, ал.2 от НЛДЕ, КЕВР, съобразно своите правомощия се е произнесла по жалбата на Кооперация „Камчия 2017“ срещу Електроразпределение север АД, като е издала изрично решение. Произнасянето на КЕВР в рамките на неговите правомощия води до извода, че не е налице мълчалив отказ.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, като съгласно, ал. 7 редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно

уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 - Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3). В случая жалбата е подадена от лице, което заявява, че е съсобственик на имота в който се извършват действия по присъединяване на обекти към мрежата и според заявеното от него - е ползвател на мрежи и съоръжения, които се намират на територията на имота.

Във връзка с жалбата е приложено становище на електроразпределителното дружество, изготвен е доклад, обсъден на заседание на Комисията, на което е преценено, че съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства се е установило, че жалбоподателят не е страна по договор за присъединяване към мрежата № ПУПРОК-7655-ДПРОК-4151/18.10.2022г. за обект сграда, с идентификатор 04426.100.201.39, съответно преписката е прекратена поради липса на правен интерес.

Оспореното по настоящото дело решение е взето на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ при наличие на изискуемия кворум и мнозинство. Съгласно чл. 12 от ЗЕ, КЕВР се състои от 5 члена, между които – 1 председател, двама със стаж в енергетиката и 2-ма със стаж във ВИК. Чл. 13, предвижда, че Комисията разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава - състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав „Водоснабдяване и канализация“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията. Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия на комисията в енергетиката.

В случая решението е взето на заседание на Комисията в състав „Енергетика“ в присъствие на председателя и 1 член на комисията със стаж в енергетиката и решението е взето с 2 гласа „за“ от присъствалите двама. Т.е. заседанието е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ мнозинство. С оглед на това, то е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма.

Решението обаче е прието при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е в противоречие с материалноправните разпоредби и целите на закона.

Основателни са възраженията на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения, липса на мотиви и необсъждане на съществените факти и доводи от КЕВР, което по същество е довело до постановяване на един необоснован акт.

Не са събрани доказателства и не са обсъдени в решението фактите, изложени в жалбата, че имотът в който се извършват дейностите по присъединяване на обектите, представлява поземлен имот, който е съсобствен между множество лица, между които и кооперацията. Изобщо не са събрани доказателства и не е обсъдена собствеността на имота. Не е обсъдена правната уредба, приложима в случаи, когато за електрифициране на обект, находящ се в съсобствен имот, не е налице съгласие от съсобственик за преминаване на съоръженията, не е обсъден вида на обекта – масивна

сграда или преместваем обект, съответно законовите изисквания на които следва да отговарят действията по присъединяването му в съсобствения имот, не са описани и фактите за твърдяните действия по извършване на СМР в нарушение на изискванията на ЗУТ. Единствените изложени доводи, че прекарването на съоръжения в поземления имот не се извършват от ЕРП Север АД, доколкото свързването на това изградено незаконно, според жалбата, съоръжение към електроразпределителната мрежа следва да се осъществи от електроразпределителното дружество, а то дължи преценка и съблюдаване на законността на присъединяването на обект към нея. Съгласно чл. 122, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителни мрежи имат право дори да преустановят присъединяването на лица, които са се присъединили към съответната мрежа, без да имат право на това. Това правомощие означава, че операторът на електропреносната мрежа дължи преценка и при присъединяване на клиент на изисквания за законно за извършване на тези действия. КЕВР е длъжна да обсъди в решението си законността на свързването на обекта към мрежата, доколкото се твърди, че това става в нарушение на закона. Следователно, при спор между съсобственик на земята, в която се твърди че се изгражда незаконна инсталация и електроразпределително дружество, което провежда процедура по присъединяване на този обект, КЕВР в изпълнение на правомощията си по 22, ал. 1 от ЗЕ да се произнася по жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, е длъжна да обсъди законно ли са присъединява обекта. При обсъждането не следва да се взема предвид само наличието на договорни отношение между разпределителното дружество и страната по договора за присъединяване, но и законовите изисквания за присъединяване на обекта, разположен в съсобствен имот и несъгласието на част от съсобствениците с извършваните действия по присъединяване. В производството, като заинтересована страна следва да се конституира и лицето, чийто обект се присъединява към мрежата. Въз основа на изложеното дотук, обжалваното решение се явява незаконосъобразно. То е постановено при съществени процесуални нарушения – липса на мотиви по отношение на законността на свързването на обекта, съответно следва да бъде отменено, а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане по същество на жалбата.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, но само за платената държавн такса – 50лв. и адвокатски хонорар – 1800лв. с ДДС. Не следва да се уважава искането за възстановяване на платените разноски за пътуване, доколкото по реда на АПК и ГПК се присъждат разноски само за съдебното производство. В този смисъл е и Определение ВАС по адм.д. 7342/2008г.

Воден от горното, Административен съд София –град, III отделение, 78-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Кооперация „Камчия 2017“, ЕИК[ЕИК], Решение № Ж–1117/22.12.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне на КЕВР, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на Кооперация „Камчия 2017“, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 1850лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна

жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: